

27.2.

Olin tiennyt koko yliopistourani ajan, että haluan lähteä vaihtoon nimenomaan Saksaan. Siellä on samanlaista kuin Suomessa ja kieli on hyödyllinen oppia. Lisäksi minulla on sinne jonkinlaisia kytköksiä ja kiinnostusta isäni työn kautta. Kohdemaata oli siis helppo valita, mutta entäs ajankohta?

En halunnut lähteä vielä kandidivaiheessa kun tuntui olevan kamalasti tekemistä, mikä todennäköisesti johtui siitä, että kävin jo maisterivaiheen kursseja etukäteen. Se toisaalta helpotti ajankohdan valitsemista. Keväälle 2017, eli ensimmäisen maisterivuoden keväälle, ei jäisi paljoa kursseja, joten en menettäisi vaihdon takia mitään. Lisäksi saksalainen lukukausi alkaa sopivasti vasta LUT:n kolmannen periodin loputtua, joten ehdin vielä käymään muutamia kursseja ennen lähtöäni. Nyt tilanne kursien suhteen onkin jo se, että olen kahta kurssia ja diplomityötä vaille diplomi-insinööri, joten Saksassa ei tarvitse paljoa opintopistemääriä miettiä. Pääpainon voi siis jättää kieleen ja kulttuuriin tutustumiselle.

Viimeinen miettimisen aihe oli kohdekaupunki. Sekin selvisi lopulta helposti, kun kävin ensimmäisen kerran yliopiston kv-koordinaattorin luona juttelemassa. Kolmella kriteerillä (Saksa, ei-suurkaupunki, tuotantotalous) löytyi nopeasti Paderborn, noin 144000 ihmisen kaupunki Nordrhein-Westfalenin osavaltiossa. Tutkin asiaa hieman internetistä, ja päätin kohteekseni Paderbornin.

Itse hakuprosessi oli kolmen edellisen asian valitsemisen jälkeen helppoa. Piti vain täyttää lomakkeita ja odotella hyväksyntöjä. Vaikeinta oli tehdä learning agreement, eli valita alustavasti kursseja kohdeyliopistosta, kun niitä ei tahtonut löytää vieraasta järjestelmästä vaikka kuinka yritti. Lopulta kaikki kuitenkin järjestyi ja Paderbornin yliopistosta saapui hyväksymiskirje. Seuraava vaihe olikin sitten kämpän etsiminen.

En ole varma onko se etu vai haitta (todennäköisesti molempia), mutta mukaani lähtee pari kaveriani Lappeenrannasta samalta tuotantotalouden vuosikurssilta. Päätimme hakea samaan asuntoon, johon lopulta myös pääsimmekin. Nyt kämppikset ovat tuttuja ja turvallisia, mutta täytyy varoa ettei saksan kielen opiskelu kärsi jos puhumme keskenämme vain suomea. Kämpä löytyi Paderbornin naapurikunnasta, Bad Lippspringestä. Sieltä on yliopistolle reilut kymmenen kilometriä, mikä tarkoittaa bussilla liikkumista lähestulkoon päivittäin. Onneksi olen tottunut siihen jo Lappeenrannassa. Itse asunto on ilmeisesti omakotitalo tai paritalo, jossa meillä on omat huoneet. Jos en ihan väärin ole ymmärtänyt niin vuokranantajakin asuu samassa rakennuksessa. Vuokra on melko edullinen 250€/kk. Päivitan kämpästä lisää huomenna tai ylihuomenna kun pääsen itsekin katsomaan, miltä se näyttää.

Hakuprosessi vaihtoon alkoi jo kauan sitten viime vuoden puolella, suunnilleen tähän vuodenaikaan. Silloin ajatus tuntui kaukaiselta ja siitä ei osannut kantaa huolta. Vuodenvaihteessa piti jo ruveta selvittämään asuntoasioita ja muita käytännön juttuja, mutta asian sai silti pidettyä kouluhommien ja muun ansiosta poissa mielestä. Helmikuun lopulla, kun piti ruveta maksamaan vuokratarkuita ja bussikortteja, hankkimaan vakuutuksia ja selvittämään puhelinliittymäasioita todellisuus iski vasten kasvoja: kohta mennään.

Viimeiset illat ennen lähtöä menivätkin vatsa täynnä perhosia. Jännittää aivan kamalasti ja tuntuu todella haikealta jättää puoleksi vuodeksi kaikki rakas Suomeen. Mutta kaikkeen tottuu ja arki alkaa varmasti rullaamaan normaalisti pian. Ja onhan puoli vuotta loppujen lopuksi todella lyhyt aika.

Tässä viimeisenä iltana ennen lähtöä käyn vielä hakemassa kaverini vanhempieni luo Tuusulaan yöksi, jotta pääsemme kätevästi aamulennolle. Lisäksi täytyy vielä järjestää itselleni uusi matkalaukku, vanha kun päätti hajota sopivasti päivää ennen lähtöä. Aion vielä käydä saunassa ja juoda suomalaisen oluen, joka on todennäköisesti täyttä kuraa verrattuna siihen mitä juon seuraavat puoli vuotta. Aion lukea kesken olevan suomenkielisen kirjani (Frederick Forsyth – Shakaali, suosittelen) loppuun, jotta voin mahdollisesti seuraavaksi siirtyä saksankieliseen. Aion nukkua hyvät yöunet, jotta jaksan huomenna aloittaa täysin uuden vaiheen ja uuden seikkailun elämässäni!

28.2.

Matka Paderborniin on nyt takana ja olemme päässeet asettumaan kämppäämme. Matkassa ei ollut mitään ihmeellistä: Helsinki-Vantaa – Kööpenhamina – Düsseldorf –reitti meni mukavasti lentäen toisiksi pienimmällä matkustajakoneella jossa olen koskaan ollut. Düsseldorf – Paderborn väli taas mentiin junalla paikallisella valtion rautatieyhtiöllä. Buddymme (kaverit jotka toimivat vaihtopiskelijoiden henkilökohtaisina avustajina) olivat meitä vastassa. He olivat hyvin ihmeissään, kuinka junamme oli täsmälleen aikataulussa. Kaikki kuvitelmani täydellisestä Saksalaisesta täsmällisyydestä ja täydellisyydestä murskattiin heti alkuun.

Vuokraemäntämme saapui kämpälle vasta kahdeksan aikaan illalla, joten meillä oli aikaa tapettavana Paderbornissa. Katselimme nähtävyyksiä ja kävimme syömässä. Kävimme katsomassa tuomiokirkkoa, Saksan lyhyintä jokea ja kävelimme muutenkin läpi keskustan. Kävimme myös yliopistolla pyörähtämässä. Lisäksi olimme saaneet vuokraemännältä ostoslistan asioista, joita tarvitsemme selvittääksemme illasta ja aamusta. Kävimme vielä paikallisessa hypermarketissa hankkimassa näitä tarvikkeita, jonka jälkeen lähdimme kohti Bad Lippspringeä.

Kämpä on omakotitalon yläkerrassa sijaitseva huoneisto. Jokaisella on oma huone, keittiö on hieno ja kylppäreitä on pari kappaletta. Ei valittamista. Alla kuva minun huoneestani ja näköalasta. Ainoa miinus on oikeastaan pitkäkö matka yliopistolle, mutta sehän on jo tuttu juttu Lappeenrannasta.

Vuokranantaja, vanhempi opettajarouva ja hänen miehensä, asuvat alakerrassa omissa oloissaan. Istuimme iltaa heidän luonaan buddyjemme kanssa ja hoidimme kaikki viralliset paperityöt kuntoon. Otimme siinä samalla muutamat oluet ja lopulta päädyimme puhumaan muun muassa teollisuudesta ja eri aikakausien sodista. Lopulta pääsimme nukkumaan ensimmäisen yön uudessa elinympäristössämme.

Huomisesta alkaen onkin sitten luvassa lisää pakollista paperisotaa, ilmoittautumisia ja kirjautumisia. Menemme tapaamaan buddyja kv-toimistolle ja yritämme hankkia sopivat puhelinliittymät (Soneralta saa 600 Mt dataa kuukaudessa, eihän se riitä suomalaiselle, joka on tottunut rajattomaan). Teen näistä käytännön asioista ihan oman kirjoituksen vielä tämän viikon aikana. Nauttikaa nyt kun on vielä motivaatiota kirjoittaa useamman kerran viikossa, en voi luvata että sitä riittää loppuun asti. Ja sanokaa toki jos on jotain mistä olisi erityisen kiva kuulla, niin voin sitten (ehkä) kirjoittaa jotain.

1.3.

Lähdimme aamulla bussilla kohti yliopistoa. Pääsimme heti ensimmäisellä yrittämällä oikeaan paikkaan. Matkaan meni puolisen tuntia plus vartin kävely keskustasta, eli ei mitään uutta verrattuna Lappeenrantaan. Vielä kun lukukausi lähtee käyntiin niin bussilla pääsee suoraan yliopistolle.

Tapasimme buddymme yliopistolla pienen harharetken jälkeen. Vaikka kaikki sanovat Paderbornin yliopistoa pieneksi, on se tarpeeksi suuri eksymiselle varsinkin jos on tottunut Lappeenrannan yliopistoon. Ensiksi kävimme kirjastossa aktivoimassa opiskelijatunnuksemme. Niiden avulla pystymme ilmoittautumaan kursseille ja vastaanottamaan sähköpostia opintoihin liittyen. Eli nyt edellytykset opiskeluun ovat ainakin tekniikan puolesta olemassa.

Toiseksi kävimme hankkimassa Delicardit, eli kortit joilla osoitamme olevamme opiskelijoita ja voimme maksaa syömisemme yliopiston ruokaloissa. Testasimmekin kortteja heti käytännössä ja kävimme syömässä. Meno oli hieman erilaista kuin mihin lappeen Rannoilla on tottunut. Ensinnäkin vaihtoehtoja oli paljon enemmän. Toiseksi ruokaa ei kasattu lautaselle itse, vaan henkilökunta kasasi valmiita annoksia, jotka sitten saattoi vain noukkia mukaansa. Jokaisella

annoksella oli hintansa, joka sitten maksettiin kassalla Delicardilla. Toinen tapa oli painoon perustuva hinnoittelu, jota käytettiin esimerkiksi pastaruokiin. Ravintoloita yliopistolla oli useita ja eri tyyliä. Kävimme katsomassa grilliä, josta sai myös olutta! Ei meillä Suomessa sellaista ole.

Ruokailun jälkeen kävimme vielä hankkimassa kolmeen pekkaan tulostuskortin, jolla saamme yliopiston tulostimista ulos mitä ikinä tarvitsemmekaan kohtuulliseen neljän sentin sivuhintaan. Itse pyrin välttämään tulostamista mahdollisimman paljon koska olen niin vihreä. (Oikeasti en osaa arkistoida papereita ja löydän asiat helpommin tietokoneelta).

Päivän viimeisenä virallisena tekona kävimme rekisteröitymässä Bad Lippspringen asukkaiksi kaupungintalolla. Luojan kiitos buddysysteemistä, koska virkailija ei juurikaan puhunut englantia ja meidän saksan kielen taidoillamme hommasta olisi tuskin tullut mitään. Mutta nyt sitä asutaan ihan virallisestikin Saksassa.

Buddymme käyttivät meidät vielä autolla kaupassa, jotta meidän ei tarvitsisi kävellä ostosten kanssa. Saa nähdä kuinka tulemme toimeen ilman kyydityspalveluita kun emme enää näekään joka päivä. Lähimpään kauppaan on kuitenkin pari kilometriä. Onneksi saamme huomenna kv-toimiston avauduttua bussikortit (ja opiskelijakortit myös) ja saamme ajella bussilla niin paljon kuin sielu sietää.

Päästyämme kotiin vuokraemäntämme kävi kävelyttämässä meitä kämpän viereisellä järvellä, joka on suunnilleen saman kokoinen Häklin monttu (eli aika pieni järveksi). Kävelimme sen ympäri pari kertaa puolen tunnin aikana ja keskustelimme kaikenlaista. Kävelyn jälkeen saimme vielä täydennystä ohjeistukseen kämpässämme elämistä. Illalla laitoin ensi kerran ruokaa omassa keittiössämme. Jokainen kokkaa kerran ja katsotaan sitten onko joku tarvetta asettaa ruuanlaittokieltoon. Pidän omia mahdollisuuksiani ruuanlaiton jatkamiseen vähintäänkin kohtuullisina.

Huomenna alkaa ihan virallisesti vaihto-opiskelijoiden orientaatio. Homma alkaa luonnollisesti infotilaisuudella ja tutustumisella yliopistoon. Iltapuolella taas on ilmeisesti tarkoitus juoda muutamat huurteiset. Loppuviikon ohjelmaan kuuluu myös ”Pub Crawl” eli vapaasti käännettynä pubiryömintä, mikä kuulostaa vähintäänkin lupaavalta. Ensi viikolla taas on luvassa Saksan kielen tasokoe, opastettu kaupunkikierros ja työpaja Saksassa elämisestä ja opiskelusta. Parin viikon päästä alkaakin jo kielikurssi. Orientaatio siis lähtee pikku hiljaa käyntiin ennen varsinaisen lukukauden alkua. Kerron siitä sitten tarkemmin myöhemmissä kirjoituksissa.

7.3.

Ensimmäinen viikko orientaatiota takana! Oikeastaan kaikki tärkeimmät asiat ovat tulleet jo hoidettua ennen orientaatiota. Olemme olleet kuulemma helppoja vaihtareita, kun olemme tehneet kaiken itsenäisesti etukäteen. Paljota paperihommia ei tarvinnut enää tehdä ja nyt loputkin vähät on tehty.

Orientaatio on tähän mennessä mennyt seuraavasti: Torstaina 2.3. meillä oli vaihto-opiskelijoiden tervetuliaistapahtuma, joka sisälsi infopläjäyksen tarvittavista toimista (jotka olimme melko pitkälti jo tehneet) ja muusta hyödyllisestä. Kalvosulkeisten jälkeen lähdimme viralliselle yliopistokierrokselle Eurobizin (= Paderbornin yliopiston vaihtareita auttava ja kemuja järjestävä yhdistys) jäsenten opastamina. Olimme jo käyneet yliopiston läpi buddyjen kanssa, mutta kertaus ei ollut pahitteeksi. Kävimme myös syömässä, jonka jälkeen päätimme lähteä omille teillemme. Menimme käymään kansainvälisellä toimistolla hoitamaan viimeisen ilmoittautumisemme. Jutustelimme kv-vastaavan kanssa niitä näitä, todistimme olevamme asianmukaisesti vakuutettuja ja saimme väliaikaiset bussilippumme (A4 paperi, jossa leima). Lippu helpottaa elämää huomattavasti, kun ei tarvitse enää maksaa 3,7 € jokaisesta matkasta erikseen. Ainoa ongelma siinä on, että osalla bussikuskeista ei ole mitään käsitystä, mikä saamamme paperi on ja ei meinaa uskoa sitä käyväksi lipuksi. Yksi kuski otti jopa kuvan lapustani, toivottavasti tehdäkseen asian selväksi kaikkien kuskien kesken. Kuskien epäilyistä ja epätietoisuudesta huolimatta olemme kuitenkin päässeet lipullamme perille asti. Hauskinta on, että osa kuskeista tuntuvat tietävän täsmälleen, mitä paperilappua heille näytämme. Miten niin informaation kulkeminen organisaatioiden sisällä ei ole ongelma?

Kävimme kv-toimistolla käynnin jälkeen kämpillä hyödyntäen uusia bussilippujamme. Jätimme reput pois ja otimme vähän välipalaa ja lähdimme takaisin kohti yliopistoa Eurobizin tervetuliaistilaisuuteen. Siellä meille kerrottiin Eurobizin toiminnasta ja tulevista tapahtumista. Rekisteröidyimme myös järjestön sähköpostilistalle, jotta saamme tuoreimmat tiedot kaikesta. Tilaisuudessa oli myös mahdollista ilmoittautua viiden euron panttia vastaan päiväretkelle Wewelsburgiin, jossa pääsemme tutustumaan näyttelyyn nimeltä ”SS:n ideologia ja terrori” sekä entiseen keskitysleiriin. Toisen maailmansodan aika on aina kiehtonut, joten reissu on varmasti mielenkiintoinen. Eurobiz järjestää muitakin vastaavia päiväreissuja ja vähän pidempiä viikonloppureissuja muun muassa Münsteriin, Hampuriin ja Düsseldorfin. Viikonloppureissut kustantavat noin 75 €, eli suomalaisesta näkökulmasta lähestulkoon ilmaisia, sillä 75 € sisältää matkat, majoituksen ja sisäänkäyntiä museoihin. Suomessa 75 eurolla saa tuurilla ehkä yhden edellä mainituista.

Eurobizin tilaisuuden jälkeen kävimme kaupungilla syömässä ja opimme kantapään kautta tarkastamaan milloin bussit kulkevat myöhemmin illalla. Missasimme bussimme ja jouduimme odottamaan tunnin seuraavaa. Onneksi keskustassa oli vielä kuppiloita auki ja pääsimme ottamaan vielä huurteiset bussia odotellessa.

Perjantai olikin sitten pääpäivä ja pubikierrros! Seuraamme liittyi myös buddyni serkku, jolla ei ollut muuta tekemistä illaksi. Kävimme kolmessa baarissa. Ensimmäinen baari oli melko olohuonetyyppinen ja aivan täynnä meitä vaihto-opiskelijoita. Kyllä suomipoikia hymyilytti kun saimme pöytään neljä pulloa olutta kuudella eurolla! Tarjoilimme kierroksia toisillemme kunnes oli aika siirtyä seuraavaan paikkaan. Se oli irlantilaistyyppinen paikka, josta sai jopa siideriä, mikä on harvinaisempaa Saksassa. Siellä soi myös livemusiikki muodossa mies, kitara ja taustanauha. Itse pidin kyseisestä paikasta kovasti, kun taas muita se ei viehättänyt niin paljoa. Siirryimmekin melko pian kolmanteen paikkaan. Siellä en ehtinyt paljoa viettää aikaa, kun hajaannuimme hieman ja minä jäin pihalle juttelemaan muiden vaihtareiden kanssa. Söin myös reissun ensimmäisen döner-kebabin läheisestä kioskista ja oli muuten hyvää! Lopulta löysimme toisemme ja siirryimme viimeiseen kohteeseen, yökerhoon. Itse en ollut kovin innostunut, mutta lopulta minulla oli ihan hauskaa juttellessa saksalaisten kanssa. Ainoa miinus oli, että hävitin kämppäkaverini ja he ehtivät lähteä takaisin kämpille ilman minua. Noh, se ei menoa haitannut. Otimme vielä yhden saksalaisten ystävien kanssa ja hyppäsin taksiin kohti Bad Lippsringea, joka kustansi noin 25 € eli melko sama hinta kuin Suomessa. Jälkeenpäin löysin internetistä yöbussilinjan, joka olisi huomattavasti halvempi vaihtoehto.

Lauantai meni melko rauhallisissa tunnelmissa kämpillä. Itse tein pienen kävelylenkin ja kävin kaupassa hankkimassa sunnuntaiksi ruokaa. Täällä kaupat eivät ole sunnuntaina auki, joten varastot täytyy aina täydentää ennen sitä.

Sunnuntaina vierailimme Schloß Neuhausin linnalla, joka on nykyisin koulukäytössä. Tapasimme Eurobiz-väen ja muut vaihtarit Paderbornin kaupungintalolla ja pelailimme pari rippikoulusta tuttua tutustumispeliä. En kyllä muista vieläkään muiden nimiä paria poikkeusta lukuun ottamatta. Kaupungintalolta kävelimme noin 4 km Pader-joen (Saksan lyhyin joki) vartta linnalle. Juttelimme kävellessä muiden kanssa ja yritimme tutustua vielä paremmin muihin. Linnalla otettiin ryhmäkuva (löytyy Eurobizin Facebookisivuilta, katsokaa sieltä kun en kehtaa käyttää muiden kuvia täällä). Lähdimme lopulta linnalta bussilla takaisin keskustaan ja söimme lounasta ennen kuin palasimme takaisin kämpille.

Maanantaina meillä oli tiedotustilaisuus kielikursseista ja Saksan kielen tasokoe, jonka perusteella meidät jaetaan ryhmiin kielikurssia varten. Koe tehtiin tietokoneella. Meille annettiin neljä tekstiä,

joista puuttui sanojen osia, jotka meidän piti täydentää. Oikein täydennetyistä kohdista sai pisteitä, joiden perusteella taso sitten määritettiin. Mielestäni koe oli vaikea ja ehkä hieman hölmösti rakennettu, mutta sen määrittämä taso oli kyllä ihan oikea. Saksan kieleni on kokeen perusteella tasolla A2, eli Goethe-instituutin mukaan ”Pystyt ymmärtämään lauseita ja yleisesti käytettyjä ilmaisuja, jotka ovat merkitykseltään välittömiä (esim. henkilö- tai perhetietoja, ostoksia, lähiympäristöä koskevia). Selviät saksaksi tavallisissa rutiininomaisissa tilanteissa, kun on kyse yksinkertaisesta ja suorasta viestinnästä ja kun on kyse tutuista ja arkipäiväisistä asioista. Pystyt kuvailemaan helpolla tavalla taustaasi ja koulutustasi, lähiympäristöäsi ja asioita, jotka liittyvät välittömiin tarpeisiin.” Kuulostaa juuri siltä mitä saksaksi osaan. Kävimme vielä kokeen jälkeen vähän ostoksille ennen kuin palasimme kämpälle.

Tämä päivä, eli tiistai 7.3. on välipäivä eikä meillä ole mitään ohjelmaa. Tarkoituksena olisi ilmoittautua kursseille. Itse ajattelin ainakin ottaa ainakin kurssit ”Informaatioteknologia liiketoiminnassa” ja ”Operaatioanalyysin ja data-analyysin yhdistäminen”. Otan ehkä vielä ”Urheilun taloustiede” nimisen kurssin jos intoa riittää. Kursseille ilmoitaudutaan sähköisesti Paul-nimisen järjestelmän kautta, eli samalla tavoin kuin kotona Lappeenrannassa Weboodin kautta. Kielikursseista minun pitäisi saada 13 opintopistettä ja muista kursseista 10-15 opintopistettä, mikä riittää vallan mainiosti.

Tässä kaikki orientaatiosta tältä erää. Ensi viikolla alkaa kielikurssi, joten kerron varmaan seuraavaksi sitten siitä. Lauantaina on myös reissu Wewelsburgiin, joten ehkä laitan muutaman kuvan ja vähän tarinaa sieltäkin.

12.3.

Keskiviikkona 8.3 vettä tuli kuin aisaa, mutta lähdimme siitä huolimatta Eurobizin järjestämälle opastetulle kaupunkikierrokselle. Onneksi olin älynnyt ostaa sateenvarjon aikaisemmin. Paderbornin kaupungin virallinen turistiopas esitteli meille pääasiassa kaupungin kirkot ja kertoi kaupungin historiasta, joka on ollut yllättävän värikästä niin pienelle kaupungille. On

Vaikuttavin ja historiallisesti merkittävin paikka on ehdottomasti Paderbornin katedraali. Kannattaa käydä vilkaisemassa jos täälläpäin liikkuu. Katedraalin sisäpihalla on jänisikkuna, jota paikalliset ovat esitelleet innoissaan. Onhan se aika hauska. Jokaisella jäniksellä on kaksi korvaa, mutta korvia on yhteensä vain kolme. Tajunnanräjäyttävää. Keskiviikkoon ei kuulunutkaan juuri muuta kuin kaupunkikierron ja loppupäivä menikin kämpillä kuivassa.

Torstaina meillä oli monikulttuurinen työpaja Saksassa elämisestä ja opiskelusta. Luento-osuus sisälsi melko paljon samaa kuin lähtöorientaatiomme Suomessa. Kävimme läpi erilaisia malleja kulttuurista sekä aikakäsityksen, hierarkian sun muun eroavaisuuksia eri kulttuureissa. Kävimme myös läpi millaista Saksassa on ja miten esimerkiksi yliopiston professorien kanssa kannattaa käyttäytyä. Työpaja sisälsi toki muutakin kuin luennointia. Kävimme muiden vaihtareiden kanssa keskusteluja eri aiheista ja pelailimme pelejä. Opimme tuntemaan toisiamme vähän paremmin ja opimme jotain Saksalaisesta kulttuurista, eli ei mikään turha nelituntinen. Pajan jälkeen kävimme syömässä yliopistolla ja palasimme kämpille.

Perjantaina olikin taas välipäivä eikä mitään suunniteltua ohjelmaa. Käytin vapaa-ajan hyväkseni ja lähdin viimein tutustumaan väliaikaiseen kotikaupunkiini Bad Lippspringeen. Aurinko paistoi ja oli mukavan lämmintä, joten kävely kaupunkia ympäri oli oikein mukavaa. Kaupunki on todella kaunis ja vihreä jo tähän aikaan vuodesta. Tärkeä asia täällä ovat lähteet, joita on ympäri kaupunkia. Niiden vesi on juomakelpoista ja väittämien mukaan jopa hyväksi terveydelle. Leikin siis turistia ja otin valokuvia pitkin kaupunkia. Kävin lounaalla paikallisessa Dönerpaikassa (syön minä muutakin kuin Döneriä) ja istuskelin puistossa juomassa kioskista ostamaani kahvia auringonpaisteessa. Pakko sanoa, olen kyllä todella tyytyväinen että pääsin tänne asumaan kampuksen hikisten opiskelijasolujen sijaan.

Lauantaina lähdimme Eurobizin retkelle Wewelsburgiin, jossa oli toisen maailmansodan aikaan keskitysleiri. Emme käyneet itse leirillä, mutta vierailimme museossa, joka oli ollut aikaisemmin SS-joukkojen käytössä. Museon näyttely käsitteli SS:n toimintaa ja ideologioita sekä tietysti itse keskitysleiriä. Pelkän historiapläjäyksen lisäksi oppaamme kertoi meille, kuinka Natsien toiminta on vaikuttanut saksalaisten kulttuuriin ja identiteettiin. Oli hämmästyttävää kuulla, kuinka vielä

2000-luvullakin jossain päin maailmaa on pidetty saksalaisia pahoina ihmisinä. Yhden puolueen tekojen takia koko kansaa on pidetty läpeensä pahana. Surullista. Ymmärrän nyt paremmin miksi kaikki natsismiin liittyvä on kriminalisoitu Saksassa. Ja aatteen kannattajia löytyy vieläkin. Kuulemma Wewelsburgin museolla ja linnalla heitä käy ihan riesaksi asti pyhiinvaelluksillaan. Kokonaisuutena reissu oli vähintäänkin yleissivistävä, vaikkakin vähän pitkä ja puuduttava.

Illalla lähdimme vielä vaihtaritoveriemme järjestämiin ”Olutolympialaisiin”, jossa pelailtiin jenkkilästä tuttuja juomapelejä. Ehdimme pelailla pari tuntia kunnes Poliisisedät tulivat ja puhalsivat pelin poikki, kun taisimme olla hieman äänekkäitä. Siirryimme pelaamaan pihalle ja jatkoimme siitä Paderbornin yöelämään. Tänään sunnuntaina on lepopäivä ja ensi viikolla alkaa kielikurssi. Tähän mennessä olen tuntenut itseni enemmänkin turistiksi, mutta nyt kun opiskelu

alkaa ja elämään tulee enemmän säännöllisyyttä niin ehkä sitä tajuaa että tämä on nyt oikeasti opiskelupaikkani seuraavaan kesään asti, eikä parin viikon päästä lähdetäkään kotiin

26.3.

Alkuvuikosta ei tapahtunut mitään ihmeellistä. Kielikurssi jatkui normaaliin tapaan, lukuun ottamatta keskiviikon luentoa, joka peruuntui opettajan sairastuttua. Harmi, että olin jo ehtinyt yliopistolle asti ennen kuin tieto saavutti minut ja muut. Mutta tulipahan sitten tehtyä tehtäviä yliopistolla, joten jotain hyötyä sinne menemisestä oli. Muuten arkiviikko menikin samaan tapaan kuin edellisessä kirjoituksessa kuvailin.

Perjantaina oli 24. syntymäpäiväni ja vapaapäivä. Aamupäivän kulutin vain löhöilemällä ja pelaamalla uutta peliä, jonka olin hankkinut itselleni lahjaksi. Iltapäivällä lähdin kävelyille Bad Lippspringen keskusta ja kävin hakemassa vähän kahvileipää. Palattuani joimme syntymäpäiväkahvit kämppisten kanssa. Ilta meni sitten taas Nintendon parissa. Ei hassumpi syntymäpäivä!

Viikon kohokohta oli lauantain reissu Detmoldiin, eli pääsin taas ottamaan turistin roolin. Detmold on noin 75 000 asukkaan kaupunki Paderbornista 30 kilometriä Pohjoiseen. Retki oli taas Eurobizin järjestämä, ja tapasimme muut vaihtarit ja Eurobizin tyypit rautatieasemalla. Sieltä matkasimme junalla Detmoldiin. Ilma oli todella upea ja aurinkoinen, joten ainakin sään puolesta kelpasi retkeillä. Meille oli järjestetty opastettu kaupunkikierros, jonka aikana opimme Detmoldin historiaa ja katselimme kaupungin nähtävyyksiä. Kaupungin rakennukset ovat vanhoja ja autenttisia, sillä Detmoldia ei juurikaan pommitettu toisen maailmansodan aikana. Kierroksen jälkeen meillä oli hetki vapaa-aikaa, ja käytimme sen ruokailuun. Torilla oli käynnissä markkinat, joten päätimme ottaa jotain markkinoilta. Itse otin soppatyöstä linssikeiton ja makkaran, ja oli muuten hyvää! euraava kohde oli Externin kivet, eli kalliomuodostelma, jota eri uskonnolliset tahot ovat käyttäneet palvontapaikkanaan (https://fi.wikipedia.org/wiki/Externin_kivet). Jos Detmold oli upea paikka, niin tämä kallio ja sitä ympäröivä puisto/metsä vasta upeita olivatkin!

Pääsimme kiipeämään kallioiden päälle portaita pitkin ja ihastelemaan maisemia. Kalliot ovat noin 40 metriä korkeita ja kyllä korkean paikan kammoisia kavereita hirvitti jyrkkiä ja kapeita portaita kiiwetessä. Pienen kuntopyrähdyksen jälkeen meille avautui upea näköala ympäröivään metsään ja sen vaellusreiteille. Aion ehdottomasti tulla käymään täällä uudestaan kesällä eväiden kanssa ja nauttia luonnon rauhasta.

Sunnuntaina sai nukkua pitkään, vaikka kellojen siirtäminen söikin yhden tunnin. Makoilin sängyssä pitkään ja katselin Netflixiä, kunnes oli aika nousta ja aloittaa kielikurssin välitestiin opiskeleminen. Niinpä ryhdyin tuumasta toimeen ja imuroin koko kämpän. On se kumma, kuinka opiskelun välttääkseen tekee mitä tahansa muuta. Sain lopulta imuroitua ja myös pönttöä hieman epäsäännöllisiä verbejä.

Tällä kertaa hieman lyhyempi päivitys. Arki on alkanut, joten mitään jännittävää tai kirjoittamisen arvoista ei enää tapahdu samaa tahtia kuin parin ensimmäisen viikon aikana. Mutta yritän kuitenkin pitää kaikki ajan tasalla tapahtumista ainakin parin viikon välein :)

10.4.

Saksanmaalta ei juuri mitään uutta viimeisen kahden viikon ajalta, mutta tässä pieni tilannekatsaus ja fiiliksiä. Tapahtumia ei juurikaan ole ollut ja elämässä ei ole tapahtunut mitään sen mullistavampaa. Välillä aika meinaa käydä pitkäksi kämpillä oleskellessa, mutta ei silti millään jaksaisi lähteä Paderborniin, jossa olisi vähän enemmän elämää. Tämä on kyllä Bad Lippspringessä asumisen haittapuolia. Upea kämpä ja hieno ympäristö, mutta sosiaalisen elämän äärelle on matkaa (kämppeiksi ei lasketa). Toinen ongelma liittyy myös pitkään matkaan elämän ja asunnon välillä. Viimeisen bussin lähtöä on kytättävä koko ajan, varsinkin arkisin (23.16 paikallista aikaa). Jos siitä myöhästyy, matka on taitettava taksilla, mikä tulee pitkän päälle kalliiksi. Olen ratkonut pitkästymisongelmia tekemällä kävelylenkkejä, katsomalla Netflixistä japaniksi puhuttuja, saksaksi tekstitettyjä sarjoja (hyvää saksan kielen pakko-opiskelua, sillä japanin kielen kuullunymmärtämiseni on hieman ruosteessa) sekä opetellut soittamaan melodikaa ja aiheuttanut samalla harmaita hiuksia kämppeiksille.

Helpotusta mahdolliseen pitkästymiseen tuo myös koko lukukauden voimassa oleva Nordrhein-Westfalenin alueen kausilippu, jolla saan matkustella osavaltion alueella junilla, busseilla ja muilla paikallisliikenteen kulkuvälineillä. Nyt kun kielikurssi on ohi ja luentojen alkuun on vielä viikko, olisi tarkoitus tehdä retki tai pari joihinkin lähiseudun kaupunkiin. Suunnitelmissa olisi ainakin käydä Dortmundissa ja mahdollisesti Kölnissä ainakin jossain vaiheessa kevättä tai kesää. Kunhan ei tule jäätyä kämpille makaamaan koko viikoksi.

Kielikurssi on tosiaan myös ohi. Kokonaisuudessaan kurssi oli hyvä ainakin kertauksen kannalta. Mitään uusia kieliopillisia seikkoja ei opetettu, joten kaikki meni melko helposti. Olin yleensä

tehnyt kaikki vaadittavat tehtävät jo etukäteen, joten sain mennä melko rauhassa asioita eteenpäin omaan tahtiin. Toinen hyvä asia oli, kuten aiemmin jo taisin mainita, että puhuimme luennoilla vain saksaa. Osallistumalla mahdollisimman aktiivisesti sai hyvää rutiinia saksan puhumiseen. Kurssi huipentui tenttiin, joka oli lievästi sanottuna pettymys. Tuntui turhauttavalta saada kaiken opiskelun jälkeen paperi, jonka teki vartissa ja sai silti 96/100 pistettä. Kaikkia kurssin asioita ei edes kuulusteltu. Mutta sainpahan ottaa kunnon päiväunet ennen tenttiajan loppumista.

Yksittäisistä tapahtumista viime parin viikon ajalta nostan esiin German nightin, saksalaisen illan, jossa ystävämme Eurobizistä pitivät meille pienen esityksen saksalaisesta kulttuurista ja tarjosivat perinteisiä saksalaisia ruokia. Tarjolla oli linssikeittoa, hapankaalia, perunasalaattia, rinkelä ja omenatorttua. Tällaisia kulttuuri-iltoja olisi mahdollista järjestää oman maan teemalla. Esimerkiksi Suomi-ilta olisi mahdollista järjestää, mutta täältä ei saa kossua. Eikä oikein mitään rukiista, salmiakkia, mämmiä tai mitään jonka, voisi laskea perinteiseksi suomalaiseksi ruuaksi. Lisäksi, tuskin osaisimme mitään perinteistä suomalaista ruokaa valmistaakkaan vaikka raaka-aineita löytyisi.

Tältä erää kerrottavaa ei juuri ole enempää. Katsotaan jos tästä viikosta saisi tehtyä taas jonkinlaisen kuvapainotteisen turistipäivityksen. Itse opiskelusta kerron sitten kun niissä päästään kunnolla vauhtiin.

25.4.

Kesälukukausi 2017 on alkanut Paderbornissa, eli toisin sanoen minulla alkoivat nyt ”oikeat” kurssit. Käyn siis kurssit ”Information Technology in Business”, ”Combining OR and Data Analytics” sekä ”Sports Economics”. Kaksi ensimmäistä voivat olla jopa ihan hyödyllisiä. Viimeisen valitsin taas lähinnä hovin vuoksi. Luvassa on siis paljon data-analytiikkaa ja muutenkin tiedon käsittelyä.

”Sports Economics” on viiden päivän intensiivikurssi, joten en odota sen vievän kamalasti aikaa ja vaivaa. Täytyy vain lukea yksi kirja, käydä viidellä luennolla ja läpäistä tentti. ”Information Technology in Business” on puolestaan jaettu neljään parin viikon mittaiseen minikurssiin, joissa on omat teemansa. Näistä minikurssista on käytävä kolme, tai vaihtoehtoisesti kaksi ja kirjoitettava lyhyt (5-7 sivua) teksti jostakin aiheeseen liittyvästä. Minikursseilla on kotitehtäviä ja lyhyt tentti lopussa. Itse suoritan minikurssit 2 ja 3 sekä kirjoitan tekstin. ”Combining OR and Data Analytics” taas menee hieman normaalimmalla kaavalla. Kerran viikossa on parin tunnin luento, jonka aikana tehdään myös harjoitustehtäviä. Kurssista pääsee läpi suorittamalla hyväksytysti kaksi kotitehtävää

ja yhden laajemman projektityön. En vielä tiedä minkälaisia tehtävät tulevat olemaan, mutta niissä tarvitaan ohjelmointiosaamista. Onneksi olen opetellut itsenäisesti Pythonia.

Kursseille ilmoittautumisessa oli pieniä ongelmia. Olin ilmoittautuessani Paderbornin yliopistoon ilmoittanut haluavani opiskella tuotantotaloutta eli ”Industrial engineering”. Paderbornissa sen alan kurssit eivät kuitenkaan olleet englanninkielisiä tai omaa alaa ja mielenkiintoa vastaavia. Päädyin siis opiskelemaan kauppatieteiden kursseja. En kuitenkaan onnistunut ilmoittautumaan yllä mainituille kursseille yliopiston järjestelmien kautta, todennäköisesti sen takia, että olin ilmoittanut opiskelevani tuotantotaloutta enkä kauppatieteitä. Onneksi ”Information Technology in Business” ja ”Sports Economics” olivat kategoriassa englanninkieliset kurssit vaihto-opiskelijoille, ja pystyin ilmoittautumaan niille lähettämällä kurssivalintalomakkeen opintotoimistoon. ”Combining OR and Data Analytics” taas löytyi sattumalta, ja siihen ilmoittautuminen vaati pienen kyselykierroksen eri yliopiston toimihenkilöille, ja lopulta kauniisti ja kohteliaasti muotoillun sähköpostin opintotoimistolle.

Parasta kursseissa on, että kaikki ovat ainakin luentojen osalta ohi kesäkuun loppuun mennessä. Heinäkuulle jää vain kielikurssi sekä mahdolliset kirjoitus- ja projektityöt. Strategiana tällä hetkellä on, että alkukesä opiskellaan tosissaan ja loppukesän voi lomaila. Aikataulu vaikuttaa myös siltä, että voin palata Suomeen heinä- elokuun vaihteessa, kun tenttejä ei pitäisi jäädä lukukauden ulkopuolelle.

Mitä eroa yliopisto-opiskelulla sitten on Suomessa ja Saksassa? Kokemusta ei vielä ihan hirveästi ole, mutta tiettyjä eroja olen huomannut. Suomessa tärkein asia on päästä yliopistoon sisään ja se vaatii suuria ponnisteluja. Sisäänpääsyn jälkeen arvosanoilla ei ole kovin suurta merkitystä, kunhan kurseista pääsee läpi ja saa tutkinnot suoritettua. Saksassa taas sisäänpääsy yliopistoon ei tunnu olevan niin vaikeaa, mutta arvosanoilla on suuri merkitys tutkinnossa. Saavuin Paderborniin hieman ennen tenttikauden alkua. Kävin pari kertaa yliopistolla myöhään illalla ja siellä oli väkeä lukemassa tentteihin kirjapinojen ja läppäreiden kanssa. Itse en ainakaan jaksa stressata kurssien arvosanoista Suomessa, kun ei niillä ole mitään merkitystä minulle loppupeleissä. Mutta täällä hyvät arvosanat ovat tärkeitä. Mentaliteetti on tulos tai ulos. Toisin kuin Lappeenrannassa, Paderbornissa tenttejä ei myöskään ole mahdollista uusida. Jos et pääse tentistä läpi, joudut käymään kurssin uudestaan ensi vuonna. Siinäkin on aika hyvä porkkana opiskella kunnolla.

Luentoeroista minulla ei vielä ole hirveästi kokemusta, mutta olen kuullut, että ne ovat usein parin tunnin monologeja, joiden jälkeen asiat opiskellaan itse kirjoista ennen tenttiä. Lappeenrannassa käytössä on usein jatkuva arviointi, joka vaatii osallistumista ja aktiivisuutta. Monissa tuotantotalouden kursseissa ei ole edes tenttiä, vaan arviointi perustuu juuri jatkuviin

näyttöihin, kotitehtäviin ja harjoitustöihin. Itsellä on kuitenkin jäänyt nyt viikon jälkeen tunne, että eroavaisuuksia ei ole kamalasti ja hommat rullaavat samalla tavalla kuin lappeen Rannoillakin. Voi olla, että eroavaisuudet ovat yliopistokohtaisia, joten yritän olla yleistämättä Paderbornin hyviä ja huonoja puolia koko Saksaan. Yritän myös muistaa kertoa luennoista ja opiskelusta yleensä lisää kun kokemusta karttuu.

Tällä kertaa tulikin kuiva opintopäivitys. Viimeisen parin viikon aikana ei ole tullut tehtyä mitään kovin erikoista. Olen aloitellut opiskelua jo itsenäisesti, koska kurssien aiheet eivät ole kamalan tuttuja ennestään ja vanhat asiat, kuten tilastomatematiikka kaipaavat pientä kertausta. Olen yllättänyt itsenikin opiskelemalla ohjelmointia melko aktiivisesti ja Pythonin perusteet alkavat olla hallussa.

Muutama poiminta kuitenkin tavallisesta poikkeavasta toiminnasta viimeisen parin viikon ajalta: Heinz-Nixdorfin tietokonemuseo, pikavisiitti Dortmundissa ja Westfalen-Therme –kylpylä. Maailman suurimman tietokonemuseon näyttelyssä informaatio- ja kommunikaatioteknologiaa muinaisen Mesopotamian ajoilta aina nykyhetkeen saakka. Todella kiinnostava näyttely, jos tietokoneet kiinnostavat vähääkään ja muutenkin yleissivistävä kokemus.

Dortmundissa kävimme ihan muuten vain pyörähtämässä ilman sen suurempia suunnitelmia. Ilmapiiri siellä oli hieman omituinen, johtuen vierailuamme edeltäneen päivän pommi-iskusta Dortmundin jalkapallojoukkuetta kohtaan. Dortmundin ja Monacon välinen ottelu oli siirretty iskun takia vierailupäivällemme ja kaupunki oli täynnä jalkapallofaneja ja poliiseja. Visiitti sujui kaikesta huolimatta oikein hyvin.

Kylpyläreissu taas oli mukava piristys viileään viikonloppuun. Pääsi uimaan, vesiliukumäkeen ja mikä parasta: saunaan. Edellisestä kerrasta olikin jo melkein pari kuukautta. Saunat olivat kuitenkin hyvin erilaisia tuttuun suomalaiseen saunaan verrattuna. Ne olivat todella kuivia, löylyä ei heitetty ja kaikki olivat hiljaa. Saimme hieman pahoja katseita, kun keskustelimme tyyppilliseen suomalaiseen saunomistyyliin hieman kovaäänisesti kuinka suomalainen sauna on parempi. Hauskinta vesiliukumäen lisäksi kylpylässä olivat ”saunamestarit” jotka tulivat välillä heiluttelemaan pyyhkeitä lauteille. Kyllä suomipoikaa nauratti. Kummallisista keskieurooppalaisista saunomiskäytännöistä huolimatta kylpylä oli oikein mukava ja aion käydä siellä uudestaan.

14.5.

Viime blogin aikaan kevätlukukausi oli alkanut, mutta vasta nyt opiskelu on lähtenyt kunnolla käyntiin omalta osaltani. Luentoja on noin kerran päivässä maanantaista torstaihin. Oikeiden

kurssien lisäksi käynnissä on myös saksan kielen iltapäiväkurssi, kello neljästä kuuteen maanantaista torstaihin. Melko typerä aika. Aamupäivän luentojen ja sen väliin jää muutama tunti ja sen jälkeen ei enää ehdi tekemään kamalasti mitään. Kurssi on myös ollut ainakin toistaiseksi melko helppo, vaikka se sisältääkin uusia asioita. Mutta tuleepahan puhuttua saksaa säännöllisesti. Päivärytmi kulkee siis tavallisesti seuraavasti: herää, syö aamupalaa, kulje bussilla yliopistolle, käy luennolla, käy syömässä, tee läksyt, käy saksanluennolla, mene kotiin, tee jotain mitä huvittaa, mene nukkumaan ja toista kohdasta yksi. Näin mennään seuraavat puolitoista kuukautta.

Väliin mahtuu myös kaikkea muutakin. Kohokohtana ehdottomasti viikonloppureissu Müncheniin Eurobizporukalla. Matka Etelä-Saksaan taittui bussilla ja kesti noin kahdeksan tuntia. Pitkän matkan takia bussi lähti matkaan jo aamukolmelta perjantaina. Torstain päivärytmiä oli pakko rikkoa nukkumaanmenon osalta. Menin nukkumaan jo ennen yhdeksää, jotta saisin edes vähän kunnan unta, koska bussissa nukkuminen ei ole vahvimpia puoliani. Lähdimme kahdelta aamuyöllä taksilla Bad Lippspringestä yliopistolle. Siellä kokoontuimme ja lähdimme pitkälle bussimatkalle. Matka meni pitkälti nukkuessa lyhyitä puolen tunnin pätkiä, joiden jälkeen oli pakko muuttaa asentoa paikkojen kipeytyessä. Ensimmäinen etappi oli Schloss Neuschwanstein. Upea linna varsinkin ulkopuolelta. Jotkut tuntevat kyseisen rakennuksen ehkä ”oikean elämän Disney-linnana”. Kävimme opastetulla kierroksella linnan sisätiloissa, jotka olivat suoraan sanottuna lievä pettymys upeaan ulkopuoleen verrattuna. Itse kierroskin oli todella lyhyt, ja Wikipediasta olisi todennäköisesti löytänyt samat asiat, jotka opas meille kertoi. Kierroksen jälkeen oli kuitenkin aikaa hieman kävellä ympäriinsä ja ottaa kuvia. Kävin läheisellä sillalla, josta sai otettua todella hienoja kuvia linnasta. Söimme myös vähän paikallisia eväitä linnaa ympäröivistä kioskeista.

Linnavisiitin jälkeen matka jatkui Müncheniin. Majoituimme hostellissa keskustan laidalla. Saavuttuamme ja asetuttuamme meillä oli pari tuntia aikaa tehdä mitä huvittaa. Itse etsin lähimmän ruokapaikan ja kävin syömässä, sillä viime kunnan aterista oli jo aikaa. Döner oli hieman erilaista verrattuna pohjoisen Saksan vastaavaan. Itse asiassa aika moni asia oli erilaista Baijerissa verrattuna siihen, mihin on tottunut. Ensinnäkin siellä ei puhuttu saksaa, vaan jotain saksaa muistuttavaa, josta ymmärsi sanan sieltä ja toisen täältä. Toiseksi, olut on parempaa ja sitä on useampaa laatua, eikä vain pelkkää pilsneriä, niin kuin Paderbornin suunnalla tuntuu olevan. Maisemat olivat erilaiset, Alppien läheisyydessä kun ollaan. Ja nahkahousuja. Nahkahousuja kaikkialla. Se mitä pidetään hassuna stereotyyppiana saksalaisista, on Baijerissa lähellä totuutta. Saksalaiset kaverit olivat kyllä oikeassa, kun sanoivat Baijerin olevan kuin oma valtionsa.

Loput perjantai-illasta Münchenissä kului mukavasti Augustiner Kellerissä, paikallisessa panimoravintolassa, hyvän ruuan, oluen ja seuran parissa. Liikkuminen keskustan ja hostellin välillä

tapahtui kätevästi ja halvalla paikallisliikenteen junalla, sillä hostelli oli aivan junaradan varrella ja junat kulkivat läpi yön. Lauantaina aamupalan jälkeen liikuimme junalla keskustaan Marienplatzille, josta aloitimme opastetun kierroksen keskustassa. Itse liityin saksankieliseen ryhmään ja huomasin ymmärtäväni yllättävän paljon oppaan puheesta (opas puhui saksaa, ei baijeria). Kierroksella esiteltiin keskustan oleelliset nähtävyydet ja kerrottiin kaupungin historiasta. Samalla löytyi myös lounaspaikka, Marienplatzin viereinen tori, jossa oli paljon ravintoloita. Valitsimme kierroksen jälkeen yhden, jossa sattui olemaan tilaa ja söimme paikallisia ruokia. Itse kokeilin baijerilaista makkarasalaattia, joka oli todella hyvää. Olisin halunnut mieluummin mennä Hofbräuhausiin, mutta muiden mielestä paikka oli liian kallis. Lisäksi se oli aivan täynnä ihmisiä, sillä Bayern München pelasi samana iltana kotiottelun ja keskusta oli täynnä jalkapallofaneja. Tyydyin kävelemään paikan läpi ja katselemaan meininkiä, joka oli yhtä hienoa kuin edelliselläkin kerralla.

Kierroksen ja ruokailun jälkeen meillä oli loppupäivä vapaata. Kävin paikallisessa Hard Rock Cafe'ssa ostamassa uuden t-paidan kokoelmiini. Hyvän sään takia päätimme käydä ostamassa evästä ja pitää pienen piknikin englantilaisessa puistossa keskustan liepeillä. Lämmintä oli varmasti yli 20 astetta, joten nurmikolla istuskelu ja seurustelu oli mitä parhainta ajanvietettä. Illalla kaikki olivat väsyneitä ja sää muuttui sateiseksi, joten päätimme jäädä viettämään iltaa hostellille. Ihmettelen vieläkin, miksi meitä ei heitetty pihalle, kun vietimme illan hostellin aulassa ja olimme enemmän tai vähemmän äänekkäitä ja joimme omia juomiamme. Suomessa lähtö olisi tullut noin vartissa.

Sunnuntaina koitti lähdön hetki, mutta ennen sitä kävimme Münchenin Olympiastadionilla ja sen vieressä olevassa BMW-maailmassa. Sää oli sateinen ja sumuinen, joten stadionilla ei kovin pitkään viitsinyt olla. BMW-maailmassa sen sijaan olisi viihtynyt pidempäänkin autoja ja moottoripyöriä ihastellen. Sieltäkin oli kuitenkin lähdettävä, mutta kohde oli parasta mitä München tarjoaa: Deutsches Museum täynnä luonnontieteitä ja tekniikkaa. Siellä olisi voinut viettää koko päivän, mutta valitettavasti meillä oli aikaa vain muutaman tunnin opastettuun kierrokseen. Tämä oli toinen kertani kyseisessä museossa, enkä vieläkö koe nähneeni tarpeeksi, joten sinne on palattava jossain vaiheessa. Kierroksen ja pikaisen kiinalaisessa ravintolassa ruokailun jälkeen edessä oli taas helvetillinen kahdeksan tunnin bussimatka takaisin Paderborniin. Tällä kertaa en edes yrittänyt nukkua, vaan katselin elokuvia ja luin sarjakuvia. Paderborniin saavuimme sopivasti juuri viimeisen Bad Lippspringen bussin lähdettyä, joten matka kämpille kuljettiin taksilla. Viikonloppu meni oikein mukavasti ja paluu normaaliin päivärytmiin tapahtui suhteellisen kivuttomasti pientä univelkaa lukuun ottamatta hyvin. Herää, syö aamupalaa, kulje bussilla yliopistolle, käy luennolla,

käy syömässä, tee läksyt, käy saksanluennolla, mene kotiin, tee jotain mitä huvittaa, mene nukkumaan ja toista kohdasta yksi. Ja vielä lisäksi katso Suomen matsi.

4.6.

Elo täällä on ollut melkoista aaltoliikettä ainakin aikataulujen osalta. Ensin on luentoja joka päivä. Sitten onkin pelkkää kielikurssia eikä muita luentoja, mutta pitää tehdä harkkatyötä. Yhtenä viikonloppuna on reissu jonnekin ja toisena ei ole mitään tekemistä. Viime kirjoituksesta on kulunut nyt muutama viikko ja kaikenlaista on tapahtunut, mutta toisaalta mitään ei ole tapahtunut. Ainakaan mitään erityistä. Elämä kulkee aika lailla viime kirjoituksessa mainitulla kaavalla, paitsi että yliopistolle ei välttämättä tarvitse mennä kuin pariiksi tunniksi iltapäivällä kielikurssia varten. Välillä päivät kuluvat ihan vain kämpillä istuskellessa ja jotain enemmän tai vähemmän hyödyllistä tehdessä. Tällä hetkellä on taas luennoton vaihe menossa ja välillä on pitänyt oikein keksimällä keksiä tekemistä.

”IT in Business” –kurssin ensimmäinen osa on nyt suoritettu tenttiä ja harkkatyötä myöten. En pitänyt sitä kovin vaikeana, mutta aikataulut olivat melko tiukat. Tenttiin oli varattu kaksi tuntia neljälle tehtävälle, jotka olivat vaikeampia kuin mitkään luennoilla tehdyt esimerkit. Moni ei ehtinyt tehdä kaikkea. Harjoitustyötäkin kritisoitiin liian vaikeaksi ja pitkäksi annettuun kahden viikon tekoaikaan nähden, mikä omasta mielestäni oli ihan sopiva aika ja mitoitus. Ehkä Saksassa on totuttu helpompaan. Paha sanoa, kun ei oikein ole vertailukohtia vielä. Odotellaan vielä arvosanaa ja sanotaan sitten, oliko se vaikea. Kurssi itsessään oli ihan hyödyllinen, mutta välillä jäi tunne, että meitä opiskelijoita käytettiin koekaniineina kurssin vetäjän itse kehittämiin ohjelmiin, joita kurssilla käytettiin. Ihan käteviä ohjelmia, mutta käyttökohteet ovat melko rajallisia toistaiseksi.

Myös toinen kurssi on luentojen osalta ohi, nimittäin ”Sports Economics”. Kurssi, jonka otin lähinnä huvia vuoksi ja täyteen osoittautui todella mielenkiintoiseksi. Siinä siis käsiteltiin mikrotalousteoriaa urheilun näkökulmasta. Tai urheilua mikrotaloustieteen näkökulmasta, kummin päin vain. Olen käynyt Lappeenrannassa mikroteorian kurssin, joka oli hankala, epäselvä eikä lainkaan kiinnostava. Siitä jäi jopa lievät traumat kansantaloustieteisiin. Mutta tällä kertaa näkökulma, josta aihetta lähestyttiin oli itselle mieluisa ja luennoitsija oli yksi parhaista, joka minulla on koskaan ollut. (Brad R. Humphreys, tsekataa huviksenne jotain hänen tuotantoaan jos aihe kiinnostaa yhtään) Ongelma kurssissa oli, että se käytiin kahden päivän aikana. Viisi ja seitsemän tuntia päivässä on vähän turhan pitkään ja loppua kohti keskittyminen alkoi olla vaikeaa.

Kurssista on myös vielä tentti heinäkuun lopulla, eli tässä on puolentoista kuukauden tauko. Onneksi aihe on kiinnostava ja tenttiin lukee ihan mielellään.

Kolmas kurssi, ”Combining OR and Data Analytics” on myös käynnissä, mutta parin viikon luentotauolla sekin. Tämä on tähän mennessä haastavin kurssi, eikä asiaa helpota yhtään, että muut läsnäolopakolliset kurssit tuntuvat menevän jatkuvasti päällekkäin luentojen kanssa. Aihe on kuitenkin kiinnostava ja takuulla hyödyllinen, joten motivaatiota opiskella löytyy. Tällä hetkellä työn alla on kotitehtäviä, joissa pitää kirjoittaa koodia, jonka avulla analysoidaan jotakin aineistoa. Ohjelmointiosuus on oikeastaan melko helppoa, sillä se on lähestulkoon samanlaista kuin luentojen esimerkit. Tärkeintä onkin ymmärtää mitä on tekemässä ja osata tulkita ohjelmien palauttamia arvoja.

Saksan kurssi menee samaan tapaan kuin ennenkin. Kielioppi on ainakin osittain ennestään tuttua, mutta uutta sanastoa tulee paljon. Lisäksi tulee puhuttua kieltä säännöllisesti, mikä on tärkeintä. Ryhmä etenee hieman hitaasti omaan makuuni, mutta opettajilta saa onneksi lisätehtäviä. Olisin varmasti pärjännyt haastavammallakin tasolla, mutta nykyinen, vähän helpompi, kelpaa oikein hyvin. Kun ei tarvitse hakata päätä seinään kielen kanssa, aikaa jää enemmän vaikeampiin kursseihin.

Vaikka viime viikot ovat olleet melko opiskelupainotteisia, on aikaa ollut muuhunkin. Teimme Eurobizporukalla päivaretken Düsseldorfin. Siellä vietettiin Japani-päivää ja kadut olivat täynnä manga- ja animeharrastajia. Ihmiset olivat pukeutuneet suosikkiahmoikseen ja pitivät hauskaa. Lisäksi satama-alueella järjestettiin paljon esityksiä ja tapahtumia sekä tarjottiin aiheeseen sopivaa evästä. Itse kaupunki jäi vähän tapahtuman varjoon, mutta siitäkin saatiin jonkinlainen kuva kaupunkikierroksen ja pienen Reininristeilyn myötä. Kokonaisuudessaan reissu oli oikein hieno kokemus. En ollut koskaan nähnyt yhtä suurta cosplay-kokoontumista ja varsinkin se oli hauska elämys. Ainoastaan junamatka takaisin oli yhtä tuskaa, sillä juna oli täynnä kyseistä sarjakuvaväkeä ja Dortmundin kohdalla juna täyttyi vielä jalkapallofaneista. Pari tuntia täpötäydessä ja todella kuumassa junassa ei ollut mukavaa.

Toinen mukava reissu tehtiin myös Eurobizporukalla läheiselle puistoalueelle, jossa grillasimme, pelailimme pelejä, joimme olutta ja nautimme kauniista päivästä. Tämä on ehkä suosikkitapahtumani tähän mennessä. Hyvää ruokaa, hyvää juomaa ja erinomaista seuraa, eikä kiire minnekään. Kaava, joka toimii joka kerta.

Sää on ollut erinomainen muutamia sadepäiviä lukuun ottamatta, joten aikaa on tullut vietettyä ulkona. Koulutehtäviä on ollut mukava tehdä terassilla istuen ja samalla auringosta nauttien. Yksi

suosikkiajanviettotavoistani on ollut ottaa pari olutta ja mennä järven rannalle istumaan ja nautiskella mahtavasta ympäristöstä. Välillä lämpötila on ollut jo turhankin korkea, mutta yritän olla valittamatta, nyt kun kerrankin on kunnon kesä ainakin Suomen säihin verrattuna.

Kohta seuraa taas vähän kiireisempi jakso opintojen osalta, joten tämän viikonlopun aion vielä nauttia elämästä, käydä kotikylän puistofestareilla kuuntelemassa vähän musiikkia ja latautua tulevia koitoksia varten. Lisäksi kotipuolesta on tulossa vierailijoita kesäkuun aikana, mitä odotan innolla 😊

25.6.

Taas on se aika vaihdosta kun pitää kirjoittaa blogia. Jos venyttää aikaa edellisestä kirjoituksesta yli kolmen viikon jotain unohtuu takuulla. Todennäköisesti niin unohtuu nytkin, mutta ei anneta sen haitata.

Itse asiassa en enää tarkasti muista mitä olen tehnyt 5.6 ja 9.6 välisen ajan. Olen ainakin palauttanut yhden harjoitustyöntapaisen kurssille ”Combining OR and Data Analytics”, joten osa ajasta on mennyt sen tekemiseen. Se meni aika hyvin itseoppineelta ohjelmoijalta, 23/25 pistettä. Harjoitustyötä ja kielikurssia lukuun ottamatta luentojakaan ei ollut, joten aika on tullut käytettyä todennäköisesti vähemmän hyödyllisesti.

10.6 ja 13.6 välisen ajan muistankin sitten paremmin, sillä sinä aikana rakas parempi puoliskoni oli luonani vierailemassa. 10 kesäkuuta (launatai) alkoi herätyksellä aamulla puoli viisi, jotta ehtisin bussiin, jotta ehtisin junaan, jotta ehtisin ajoissa Düsseldorfin lentokentälle vastaanottokomiteaksi. En ehtinyt, mutta ei se jälleennäkemisen riemua haitannut. Loput päivästä kuluikin Düsseldorfissa. Kävimme syömässä ja shoppailemassa, eli tavalliset suurkaupunkikuviot. Lisäksi tapasimme kavereitamme, jotka asuvat Bonnissa. Heidän kanssaan kiersimme varmaankin kaikki Düsseldorfin pikku-Tokion kaupat. Illalla matkustimme junalla Bad Lippspringeen. Huoneeni sai hyvin nopeasti naisellisen kosketuksen, kun tavaraa ilmestyi kaikkialle. Mutta oli kyllä mukava nukkua jonkun vieressä pitkästä aikaa.

Sunnuntaina kaikki on Saksassa kiinni, paitsi Bad Lippspringessä, koska täällä on Landesgartenschau, puutarhanäyttely, joka tuo kaupunkiin turisteja ja kannustaa putiikkeja olemaan auki. Kävimme katselemassa puutarhanäyttelyn läpi. Päivä oli todella kuuma ja hiki lensi kävellessä. Lisäksi rikoin omaa sääntöäni ja tilasin dönerpaikasta yli viiden euron annoksen (yli viiden euron annoksia ei jaksa syödä loppuun). Illalla kävimme vielä muiden Bad Lippspringen suomalaisten kanssa paikallisessa irlantilaispubissa viettämässä iltaa.

Maanantaina tutustuimme Paderborniin ja shoppailimme vähän lisää. Kävimme myös Paderbornin turistikohteita läpi ja jouduin toteamaan jälleen kerran, että täälläpäin kaikki nähtävyydet ovat kirkkoja, linnoja tai museoita. Oli silti ihan mukavaa kävellä pitkin katuja. Meno oli kuin kotopuolella Lappeenrannassa joskus: ei mitään kummempaa tekemistä, mutta silti ihan kiva tuhlata aikaa yhdessä. Ja niin kuin joku viisas joskus sanoi: jos nautit tuhlaamastasi ajasta, se ei ole ajantuhlausta.

Tiistaina palasimme lauantain rikospaikalle Düsseldorfin ja teimme jälleen vaateostoksia, kävimme syömässä kunnes oli aika saattaa morsio takaisin lentokoneeseen kohti Helsinki-Vantaan kansainvälistä lentoasemaa. Surullistahan se oli, mutta eipä tätä vaihtoakaan enää paljoa ole jäljellä ja aika kuluu yllättävän nopeasti.

Luentoja ei sitten tällä viikolla ollutkaan, kun kielikurssit oli peruttu maanantaista keskiviikkoon ja torstai oli pyhäpäivä. Aika menikin sitten pitkälti ”Combining OR and Data Analytics” kurssin toiseen kotitehtäväprojektiin, joka olikin jo melko haastava omaan osaamistasoon nähden. Mutta kyllä siitäkin saatiin jotain aikaiseksi. Kauhulla odotan kyseisen kurssin loppuprojektia.

Seuraavalla viikolla luennot lähtivät taas rullaamaan tiheämpään, lukuun ottamatta kielikurssia, joka oli taas jostain syystä peruttu maanantaina ja tiistaina. ”IT in Business” –kurssin kolmas minikurssi aiheesta Web Analytics for Business Intelligence. Sain myös korvanappiini tiedon, että edellisen minikurssin projektityö katsottiin niin työlääksi, että se korvaa yhden pakollisista kolmesta minikurssista. Se tarkoittaa käytännössä sitä, että minun ei tarvitse kirjoittaa 5-7 sivun esseetä. Viikko meni luennoilla käydessä ja normaalisti eläen torstaihin asti, kunnes sain jälleen vieraita Suomesta, tällä kertaa rakkaat vanhempani. Heidän kanssaan toistui melko lailla sama kaava kuin edellisenkin vieraan kanssa: esittelin elinympäristöäni, söimme hyvin ja kävimme ostoksilla. Heidän käyntinsä aikaan sattui olemaan myös juhannus, jota tosin täälläpäin ei juhlita. Käytimme kuitenkin tilaisuuden hyväksi ja söimme juhlaillallisen heidän hotellinsa ravintolassa. Käytin myös tilaisuuden hyväksi ja lähetin heidän mukanaan takaisin Suomeen kaikki talvivaatteet ja muuta tarpeetonta.

Lauantaina vanhemmat jatkoivat matkaansa ja itsekin suuntasin Dortmundiin. Buddyni oli kutsunut minut Extra Schicht –tapahtumaan, joka on vähän kuin Suomesta tuttu taiteiden yö, mutta huomattavasti isommassa mittakaavassa. Ideana oli siis, että vanhoissa teollisuuspaikoissa ympäri Ruhrin aluetta järjestettiin erilaisia kulttuuritapahtumia. Kaikkeaa löytyi livemusiikista lasereihin ja maalauksista pyrotekniikkaan. Oli myös hauskaa päästä katselemaan miltä teollisuus on joskus näyttänyt. Saksaa tuli myös puhuttua enemmän kuin parina viime kuukautena yhteensä, koska seurueeni ei juuri englantia puhunut. Kyllä sitä huomaa kehittyneensä saksan kielessä, kun pystyy

jo käymään ainakin omasta mielestä järkeviä keskusteluita saksaksi. Sain myös kehua, että puhun tosi hyvin kun ottaa huomioon, että olen ollut täällä vain neljä kuukautta. Ihan mukava itsetunnon kohottaja. Kirjoituspäivänä kirjoittaja palasi Dortmundista väsyneenä, mutta hengissä ja pakotti itsensä kirjoittamaan blogin.

Yksi asia pitää vielä sanoa: sää on ollut aika hullua viimeisten viikkojen aikana. Tuntuu, että koko ajan mennään ääripäästä toiseen. Ensin on +30 astetta lämmintä, tukahduttavan kuumaa ja hikistä, eikä mistään (varsinkaan nukkumisesta) meinaa tulla kuumuuden takia mitään. Toinen vaihtoehto on sitten sade ja muuten synkkä ilma, joka ei inspiroi myöskään. Voisipa olla koko ajan sopiva lämpimähkö lämpötila ja aurinkoista. Elämä olisi helpompaa.

16.7.

Aika täällä Saksassa alkaa käydä vähiin, enää pari viikkoa jäljellä. Lentoliput takaisin Suomeen on buukattu ja lähtövalmistelut on aloitettu pikku hiljaa. On hankittu tarvittavia papereita virallisia tahoja varten, tehty viimeisiä koulutehtäviä ja juhlittu vielä kerran kavereiden kanssa. Onhan täällä ollut tosi kivaa, mutta kyllä lähestyvä kotiinpaluu lämmittää mieltä.

Koulutöiden puolesta jäljellä on enää ”Combining OR and Data Analytics” –kurssin projekti sekä viimeiset puolitoista viikkoa kielikurssia. Parin viime viikon aikana olen myös tehnyt viimeiset tentit ja harjoitustyöt ”IT in business” ja ”Sports Economics” –kursseille. Edellä mainittu projekti on viimeinen rutistus, sillä Saksan kurssin tenttiä en pidä kovin haastavana. Kielikurssi on edelleen liian hidasta minun makuuni, mutta vaikeustasolta juuri sopiva. Se ei vaadi liikaa pänttäämistä ja vie aikaa muilta kursseilta, mutta tarjoaa kuitenkin tarpeeksi virikkeitä. Saksan puhuminen helpottuu jatkuvasti, kun kokemusta tulee lisää. Täytyy yrittää pitää taitoa yllä vielä Suomessakin.

Muitakin kuin kouluasioita on pitänyt hoitaa. Ensinnäkin, sovimme vuokranantajamme kanssa lähtöpäivän aikaistamisesta. Meillä oli vuokrasopimus alun perin elokuun loppuun asti, kun emme alussa vielä tienneet kauanko joudumme olemaan täällä. Mutta nyt elokuulle ei jää mitään, joten suotta jäisimme tänne lörvimaan. Saimme vuokranantajalta paperin, joka pitää viedä kaupungintalolle ennen lähtöä ja ilmoittaa, ettemme enää asu Bad Lipspringessä. Toinen tärkeä hoidettava asia on paperityöt yliopistolle. Kurssilistat pitää palauttaa, jotta aikanaan saa todistukset käydyistä kursseista. Kurssimuutokset alkuperäiseen suunnitelmaan pitää hyväksyttää. Myös todistus opiskeluajan pituudesta pitää hankkia, jotta yliopisto voi tarkistaa onko apurahaa maksettu oikein. Ja sitten on tietysti myös loppusiivoukset kämpässä ja kaikkien kavereiden tapaaminen vielä viimeisen kerran ennen lähtöä.

Viime viikot ovat tosiaan kuluneet pääasiassa opiskellessa. Yhtenä sateisena sunnuntaina teimme pienen retken Altenbekeniin, pieneen kaupunkiin, jossa oli höyrykonefestivaalit. Näytillä oli vanhoja höyryvoimalla toimivia koneita, jotka oikeasti toimivat. Niillä ajeltiin pitkin kaupunkia ja esiteltiin niiden toimintaa. Näytillä oli esimerkiksi paloauto, tiejyrä, auto ja vaikka mitä. Lisäksi rautatieasemalla oli näytillä vanhoja junia. Tapahtumassa oli oikein mukava tunnelma huonosta säästä huolimatta.

Jotkut vaihtaritoverit ovat jo palanneet kotimaihinsa, joten läksiäisjuhlia on ollut muutamia. Lisäksi Eurobiz järjesti kaikille vaihtareille yhteiset läksiäisjuhlat, joiden teemana oli paikalliset erikoisuudet. Jokainen toi mukanaan jotain maalleen tyypillistä ruokaa. Itse leivoin pullaa. Oikein hyvää tuli, vaikka itse sanonkin. Myös yliopiston kansainvälinen toimisto muisti meitä pienellä tilaisuudella, jossa ohjeistettiin asioiden hoitamisessa kuntoon ennen lähtöä ja tarjottiin pientä purtavaa ja kuohuvaa.

Viimeiset pari viikkoa lähtevät huomenna käyntiin. Olen saanut paljon uusia kavereita, joten tunnelma on ehkä vähän haikea. Mutta silti olen todella innoissani kun pääsen takaisin kotiin! Täällä on ollut kivaa ja kokemus on ollut vähintäänkin opettavainen, mutta kyllä koti on silti aina koti.

11.8.

Nyt se on sitten ohi. Olen nyt viettänyt vajaat pari viikkoa Suomessa ja elämä on palannut melko lailla normaaliksi. Ihan kuin koko vaihtoa ei olisi tapahtunutkaan. Paitsi nyt puhun saksaa, ikävöin uusia kavereitani ja muistelen kaihoisasti saksalaisen oluen hintoja kun käyn Prisman juomahyllyllä. Nyt olen ottanut pari viikkoa rennosti, enkä ole tehnyt juuri mitään järkevää. Seuraavaksi ohjelmassa on sukulointi ja ystävien tapaaminen, jonka jälkeen pitäisikin ruveta pikku hiljaa miettimään taas opiskeluja. (Toimitusketjun kehittämisprojekti- ja dippatyöpaikka hakusessa, saa mainostaa)

Kotona mikään ei ole muuttunut, enkä koe itsekään muuttuneeni ihmisenä ainakaan merkittävästi. Sama vanha kaveri, joka puhuu nyt myös saksaa. Vuokraisäntäni sanoi viisaasti, että nyt kun näemme Suomen ulkopuolisen silmin, huomaamme takuulla ihan uusia asioita ja opimme arvostamaan sitä ihan uudella tavalla. Ja se pitää paikkansa. Nyt kun on ollut ilman ihan itsestään selviä asioita, esimerkiksi saunaa, sitä arvostaa ihan eri tavalla. Ja muutenkin asiat, joihin on Suomessa tottunut ja joita ei Saksassa ollut, kuten kortilla maksaminen joka paikassa, aiheuttivat kaipauksen tunteita.

Toinen asia, mitä oppi arvostamaan vaihdon aikana on EU. Onhan siinäkin hankalat puolensa, mutta iltapäivälehdet harvemmin kirjoittavat hyvistä puolista mitään. Kaikki tietävät helpon matkustamisen, mutta se auttaa niin monissa muissakin asioissa. Vertailimme yhdysvaltalaisen kavereiden kanssa asioita, joita meidän piti tehdä, jotta voimme asua Saksassa. Minun ei tarvinnut esimerkiksi hankkia viisumia, avata pankkitiliä, ottaa vakuutusta tai vaihtaa valuuttaa. Kaikki oli niin helppoa. Pystyin vain menemään vuokrasopimukseni kanssa kaupungintalolle ja sanomaan, että asun täällä nyt viisi kuukautta. Ovathan kurkun käyryysdirektiivi, maataloustuet ja palvikinkun kieltäminen ikäviä asioita, mutta omasta mielestäni EU helpottaa elämää ainakin tällaiselle nuorelle miehelle, joka tykkää matkustamisesta.

Kohdemaana Saksa ei ollut mikään suuri yllätys. Olen käynyt siellä useamman kerran aikaisemmin, joten tiesin mitä odottaa. Kulttuurishokki ei ollut kovin suuri missään vaiheessa. Eikä paluushokkikaan ole ainakaan kirjoitushetkellä päässyt yllättämään. Olihan sitä koti-ikävää sun muuta, mutta itse kulttuuri ei aiheuttanut järkytystä missään vaiheessa.

Elämä alkaa siis pikku hiljaa palautua raiteilleen. Velvollisuudet Saksan päähän on hoidettu, nyt odotellaan vielä parit tenttitulokset, jotta päästään hyväksilukemaan opintopisteitä. Olen jo tottunut ajatukseen, että asun pysyvästi Suomessa. Aion vielä lomaila jonkun aikaa ja sitten taas opintojen pariin!